

цього Кодексу, де вказується про таку форму фіксування кримінального провадження, як протокол [2, с. 116].

Підсумовуючи вищевикладене, можна зазначити, що інститут обшуку у новому кримінальному процесуальному законодавстві в цілому, зазнав позитивних змін, які визначають гарантії реального дотримання прав громадян, у тому числі на невтручання у їхнє приватне життя. А питання, що виникають у практичній діяльності щодо застосування даної слідчої (розшукової) дії мають в подальшому досліджуватися і удосконалюватися.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. Т. 2 / Є. М. Блажівський, Ю. М. Грошевний, Ю. М. Дьомін та ін. ; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. - Х.: Право, 2012. - 664 с.
2. Галаган В. І., Удовенко Ж. В. Забезпечення засади невтручання у приватне життя при проведенні обшуку житла чи іншого володіння особи. Наукові записки. Том 155. Юридичні науки. - 2014. - С. 115-118.

Актуальність розробки концепції та алгоритму взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами ОВС під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій

Дуброва Р.В., ад'юнкт кафедри оперативно-розшукової діяльності НАВС
Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор *Никифорчук Д.Й.*

З прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України проблема удосконалення взаємодії між органами досудового розслідування та оперативними підрозділами ОВС України набуває ще більшої актуальності, адже пов'язані з нею питання вимагають нового вирішення. Будь-яка діяльність, що виконується групою осіб або колективом, потребує вирішення питань про належну організацію процесу взаємодії між членами групи або колективу.

Проблеми, що виникають під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, є нагальними, та стоять перед правоохоронними органами нашої держави і потребують їх вирішення. Ефективність боротьби зі злочинністю значною мірою залежить від згуртованості співробітників правоохоронних органів та зближення різних напрямів їх функціонування. У першу чергу, це стосується оперативних підрозділів ОВС та органів досудового розслідування. Адже проблеми взаємодії оперативно-розшукових та слідчих підрозділів є однією з причин недостатнього виявлення, розкриття та розслідування злочинів.

Питанням щодо поняття, форм і принципів взаємодії слідчих та оперативних підрозділів займалися К.В. Антонов, Р. С. Белкін, Б. А. Вікторов, О.Ф. Долженков, В.П. Дробот, В.В. Іванов, І.П. Козаченко, В.П. Корж, А.Г. Лекарь, Є.В. Лизогубенко, Є.Д. Лук'янчиков, Д.Й. Никифорчук, М.А. Погорецький та інші вчені.

Однак, у роботах зазначених науковців питання взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами ОВС розглядалися фрагментарно або із загальних позицій. Висловлювання авторів з приводу взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами ОВС подекуди мають суперечливий характер. Аналітичний огляд опублікованих точок зору, законодавства, а також практичної діяльності органів досудового розслідування та оперативних підрозділів органів внутрішніх справ дозволяє відзначити відсутність в теорії комплексного концептуального дослідження зазначеної проблеми. Крім того, існує багато проблемних питань, пов'язаних із

взаємодією слідчих та працівників оперативних підрозділів під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Важливою складовою державної функції боротьби зі злочинністю і одним із головних завдань правоохоронних органів є розкриття та розслідування вчинених злочинів. Кількісно-якісні показники злочинності в Україні свідчать, що діяльність зазначених органів у цьому напрямі не повною мірою відповідає сучасним вимогам та потребує суттєвого вдосконалення. Це стосується, зокрема, взаємодії слідчого та оперативних підрозділів, без якої в багатьох випадках вирішення завдань досудового розслідування стає неможливим. Суттєве значення взаємодії для розкриття злочинів обумовлено об'єктивно, оскільки здійснення тільки процесуальних заходів іноді буває малоефективним, у зв'язку з чим інтереси розслідування потребують застосування спеціальних сил, засобів та методів, властивим лише оперативним підрозділам.

Поєднання слідчих дій з оперативно-розшуковими заходами має важливе значення для розслідування кримінальних проваджень, для якості проведення слідчих дій і нарешті для надання доказової інформації для справедливого вирішення справи.

Отже, розробка концепції та алгоритму взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій є актуальною та своєчасною, яка передбачає науково-теоретичне та практичне переосмислення проблем, що виникають під час співпраці слідчого та працівника оперативного підрозділу.

Негласні слідчі (розшукові) дії: перспективи та проблеми

Заблюцький Ю.П., здобувач наукової лабораторії з проблем досудового розслідування ННІФПСКМ НАВС

Розроблення та прийняття Кримінального процесуального кодексу України 2012 року стали одним із послідовних кроків законодавця в оновленні системи кримінальної юстиції, концепція реформування якої визначена рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 15 лютого 2008 року «Про хід реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів», затвердженим Указом Президента України № 311/2008 від 8 квітня 2008 року.

Впровадження законодавцем негласних слідчих (розшукових) дій в процесуальну систему нашої держави дає змогу суспільству сприймати такий інструментарій правоохоронної діяльності як запоруку забезпечення правопорядку в державі та захисту прав і свобод людини та громадянина, а не як свавільне втручання в приватне життя [1].

Негласні слідчі (розшукові) дії утворюють окремий кримінально-процесуальний інститут, правовому регулюванню якого присвячений розділ 21 КПК України 2013 р. Чинний КПК України дає визначення негласних слідчих (розшукових) дій як різновиду слідчих (розшукових) дій, відомості про факт та методи проведення яких не підлягають розголошенню та проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати іншим способом. Відповідно до цього законодавчого визначення можна зробити висновок [2, с. 272], що за своїм змістом негласні слідчі (розшукові) дії не відрізняються від оперативно-розшукових заходів, передбачених Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та відповідними відомчими правовими актами. Водночас слід звернути увагу на те, що на відміну від оперативно-розшукових заходів, перелік яких у Законі